

Nº70 MARÇ 2001

L'EVOLUCIÓ

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ I OPINIÓ DEL COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS-MOSSOS D'ESQUADRA (CAT-ME)

SINDICAL

- Actualitat Sindical
- Junta de Seguretat
- Mala gestió
- La pedra angular
- Companya al·ludida

OPINIÓ

- Torn fix: un vell somni
- Gràcies Sr. Pomés
- Allò que el vent s'endugué
- Contra paràsits
- Més enlla de la dignitat
- Mofatanig
- Processos selectius manipulats? Nooor!
- "Del sindicarse"

LA PREMSA

- Què diuen de nosaltres

CANYA&CONYA

- Bud&Ginger

TV3 ACTUACIÓ ESTEL·LAR
 Temps era Temps
 que d'hora i mala-
 ment va haver un
 desplegament...
 -DE QUE PARLEN
 ELS MOSSOS?

en tant el Departament es negui a negociar unes condicions de treball dignes i justes per als mossos continuarem concentrant-nos davant el domicili de la ronda general Mitre nº 96,

**EL DIA 27 DE MARÇ, VINE A LA
 CONCENTRACIÓ**

dimarts 27 de març a les 19:00 hores

**CONCENTRACIÓ DAVANT DEL
 Nº 96 DE LA RONDA GENERAL MITRE
 DE BARCELONA**

EDITORIAL

Sindicalment, estem contents. Aquest darrer mes, hem rebut força altes d'afiliats. Companys nous, companys procedents d'altres organitzacions i companys que tornen al seu sindicat de sempre. I estem contents, més que res, no pel nombre d'altres, sinó pel que motiva a molts companys a donar-se d'alta. Encara que sigui increïble, encara hi ha gent que valora les qüestions ideològiques i sindicals, el missatge, l'esperit. Quan algú ens diu que n'està fart de veure revistes grogues, fent propaganda del Cos, de les comissaries o tractant temes exclusivament professionals, com si de revistes de la casa es tractés i, opta per donar suport a una organització com la nostra, que parla de la problemàtica laboral, que critica, que reivindica, doncs, per nosaltres és motiu de satisfacció perquè significa un reconeixement d'una evidència, però no només formalment, sinó a la pràctica, donant-nos suport real, afiliant-se, que és el que en aquests moments necessitem.

Pel que fa a mobilitzacions dir-vos que la CAS ha va decidir fer una manifestació el dia 14 de març, manifestació a la que el **CAT** dona suport. El fet de fer una manifestació el mes de març fa que haguem de decidir si convoquem aquest mateix mes la concentració periòdica davant del domicili del President o considerem substitutiva aquesta manifestació i convoquem la concentració periòdica ja pel mes d'abril, en tot cas, us ho comunicarem.

Ja fa molt de temps que tenim una llista de correus electrònics de mossos d'esquadra a la qual hi enviem resolucions publicades al DOGC i d'altres informacions. A través d'aquesta llista, qualsevol dels seus components, pot enviar a tot un grup de companys qualsevol missatge, d'informació, de petició, d'opinió, del que vulgui, enviant-lo una sola vegada a l'adreça de la llista. Tanmateix, per problemes tècnics, hem canviat l'adreça de la llista. L'adreça actual és mossosdesquadra eListas.net. Tots les companys que vulgueu apuntar-vos a aquesta llista ens haveu d'enviar un missatge on us identifiqueu, ens digueu on sou destinats, la vostra adreça electrònica i un nº de telèfon de contacte.

Fa un parell de mesos que estem intentant trobar companys que vulguin fer les tasques de delegats del **CAT** a la seva destinació. No es tasca fàcil però, estem relativament contents de les moltes respostes positives que hem rebut. Encara ens falten força destins per cobrir. En el seu moment farem públic el llistat de delegats a l'efecte que tots sapigueu a qui podeu acudir a la vostra destinació. Per facilitar-nos la tasca seria molt important per nosaltres que tots aquells que estigueu disposats a fer les tasques de delegat en el vostre destí, ens ho comunicéssiu. Fent aquesta tasca, ens n'hem adonat que tenim les dades equivocades de molt afiliats, sobretot telèfon, domicili, e-mail i destí. Cal que tots els qui canviu aquestes dades o les heu canviades en els darrers temps ens en comuniquéu les noves.

Aquesta publicació s'edita amb una freqüència mensual i conté informació sindical i professional, destinada al col·lectiu de mossos, afiliats o simpatitzants del **CAT**.

L'equip encarregat de l'execució tècnica d'aquesta publicació està format per col·laboradors que dediquen temps lliure, coneixements i experiència per a la seva confecció.

SUMARI EDITORIAL

- Editorial 2

SINDICAL

- Actualitat Sindical 3
- Junta de Seguretat 5
- Mala gestió 6
- La pedra angular 8
- Companya al·ludida 12

OPINIÓ

- Torn fix: un vell somni 7
- Gràcies Sr. Pomés 9
- Allò que el vent s'endugué 10
- Contra paràsits 12
- Més enllà de la dignitat... 14
- Mofatanig 15
- Processos selectius manipulats? nooooo! 18
- "Del sindicarse" 19

LA PREMSA

- Què diuen de nosaltres 16

CANYA&CONYA

- Bud&Ginger 19

CAT

TELÈFON
93 485 03 50

FAX
93 309 44 80

URGÈNCIES
TELÈFON MÒBIL
629 73 91 92

INTERNET
www.catme.es.vg

E-MAIL
cat-me@teletline.es

ADREÇA
c/ Tànger 48, Baixos Esquerra
Barcelona 08018

EDITA CAT

Col·lectiu Autònom de Treballadors-
Mossos d'Esquadra
Dep. Legal: B-13161/99

El Col·lectiu Autònom de Treballadors no comparteix, necessàriament, les opinions expressades pels seus col·laboradors.

ACTUALITAT SINDICAL

SENTÈNCIA DE L'AUDIÈNCIA NACIONAL.-

Tal com vam preveure en un primer moment, l'Estat ha presentat recurs a la sentència, recurs que ha estat admès a tràmit i que impedeix la fermesa de la sentència i, per tant, la seva aplicabilitat immediata retardant els seus efectes. Si el recurs es resol de forma favorable a l'Estat, s'iniciarà una batalla de recursos i contrarecursos d'imprevisible resultat, però que retardaran en molt una solució favorable, suposant que aquesta s'arribés a produir. Si l'Estat perd, cobrarem en pocs mesos.

A la revista del mes passat vam publicar un model de reclamació individual d'aplicació de la sentència, cosa que vam fer perquè en el moment de tancar la revista encara no se sabia si el recurs de l'Estat s'admetria o no, ni tampoc si l'estat aplicaria d'ofici la sentència a tots els funcionaris o no. En l'actual situació, abans de presentar peticions individuals cal esperar a que la sentència sigui ferma, després, veure si s'aplica d'ofici a tots els funcionaris o no, cas en el qual caldria fer les peticions individuals.

La sentència, que podreu trobar a la nostra web, afecta a tots els col·lectius de funcionaris i treballadors públics que estaven afectats pel pacte entre sindicats i administració signat l'any 94. Aquest pacte establia un increment salarial mínim pels anys 95, 96 i 97 equivalent a l'IPC previst i vinculava els increments pressupostaris en matèria de personal de l'estat. La major part dels ingressos de la Generalitat provenen de competències transferides de l'Estat, competències que es transfereixen juntament amb un pressupost. **Per tant, els pressupostos de la Generalitat depenen directament dels pressupostos de l'Estat. Això va significar que la major part de funcionaris i treballadors públics de la Generalitat tinguéssim els mateixos increments salarials que els de l'Estat, i basats en aquest acord del 94, per tant, de fet, els acords del 94 ens van ser d'aplicació, a l'igual que la congelació, i per tant, la sentència també ens ho ha de ser.** El mateix pels treballadors de l'administració local.

SENTÈNCIA DELS COEFICIENTS MULTIPLICADORS.-

L'empresa va impugnar la sentència que l'obligava a aplicar els coeficients multiplicadors sobre les hores treballades de "romanent", perllongacions de jornada o treball en dies festius. La presentació d'aquest recurs va paraitzar l'aplicació dels coeficients a tots els companys que ho van sol·licitar.

El dia 22 de gener d'enguany, el TSJC, va resoldre aquest recurs amb una sentència, que la podeu trobar a la nostra web, i que, literalment determina que els coeficients són d'aplicació sempre que es treballa en perllongació de jornada, dia festiu (incloses les hores de romanent), situació de disponibilitat, sense distinció de tipus d'horari.

Teòricament, a partir d'ara, quedarien anul·lades les interpretacions que ha fet l'empresa del decret i que ha transcrit en diverses instruccions. Tots els mossos haurien de tenir un horari planificat i, **sempre que el mosso treballi fora de les hores planificades, sigui pel motiu que sigui, o treballi en un dia festiu, els coeficients s'haurien d'aplicar d'ofici.** Ja veurem si l'empresa és respectuosa amb la sentència o ens la tornen a jugar. En tot cas, si no us l'apliquen, heu de reclamar.

És curiós i ens n'alegrem, perquè els raonament que fa la sentència són molt, però molt, similars als que argumentàvem en un article publicat en la revista anterior sota el títol de **COEFICIENTS MULTIPLICADORS: UNA INTERPRETACIÓ DEL DECRET.**

PRESUMPTA FALSEDAT DOCUMENTAL.-

El dia 16 de gener d'enguany, a les 12:00 h., s'havia de celebrar una sessió extraordinària del Consell

ACTUALITAT SINDICAL

de la Policia. L'ordre del dia establia que s'havia d'informar sobre la proposta d'acord de govern sobre retribucions (aquella que establia uns increments del complement específic tant diferent segons la teva categoria professional) i una proposta de modificació de la RLT molt danyina pels nostres interessos com a treballadors. Desgraciadament, el dia 16 de gener es va produir l'enterrament del company que va morir atropellat a l'autovia de Castelldefels, enterrament al que, lògicament, van assistir la major part de membres del Consell i que va coincidir, pràcticament, amb l'hora establerta per la celebració del Consell.

Tot i que, oficialment, no se'ns va comunicar res, vam suposar que el President del Consell, el DG, hauria procedit a suspendre aquella sessió del Consell i a convocar-la per un altre dia. Pensem que hagués estat el normal.

Com tots sabeu, no assistim a reunions de Consell ni amb l'empresa que tinguin per objecte legitimar les seves imposicions en tant no s'atenguin les reivindicacions que tenim plantejades des del mes de febrer de l'any passat, tanmateix, si que acostumem a anar al lloc on se celebra el Consell per entregar en mà un escrit cada cop que hi ha reunió. Aquesta vegada, no vam poder fer l'entrega en mà, ja que a l'hora en que s'havia de celebrar el Consell no hi havia ningú, tot i que vam estar esperant força estona, fins i tot més enllà de l'hora de les convocatòries.

En aquell moment ho vam trobar normal, donades les circumstàncies i esperàvem una nova convocatòria amb el mateix ordre del dia per una altra data.

La nostra sorpresa va ser quan el DG, per escrit, ens comunica que la reunió es va celebrar i que, a part d'informar positivament als dos punts, es va acordar fer una altra modificació de la RLT. Vam fer diverses gestions, poden comprovar, per altres fets, que la reunió no s'havia celebrat. Vam comunicar a l'empresa per escrit que la reunió no s'havia fet. Verbalment, representants de l'empresa es ratificaren en que sí que s'havia fet. Dies més tard, curiosament, vam rebre un altre escrit en el que se'ns convocava a una reunió extraordinària del Consell de la Policia pel dia 22 de febrer, amb el mateix ordre del dia de la del dia 16 de gener. Que us sembla?

Amb tot això, **algú, podria haver incorregut en un delictes tipificat a l'article 390 del Codi Penal i, per tal motiu, presentarem la denúncia corresponent.** Si el fiscal i el jutge interpreten, com nosaltres, que hi ha delictes, el tema pot ser molt gros i pot provocar moviments importants de persones.

PAGAMENT DE LA NOCTURNITAT.-

Estem estudiant una via jurídica de reclamació per a que la nocturnitat i el treball en dies festius sigui part integrant del complement específic, donat que entenem que aquests element són components de la penositat del treball. L'estatut dels treballadors (que no ens és d'aplicació directa però sí que és una referència ja que es basa en convenis i acords de la OIT), **estableix que el treball nocturn haurà de venir compensat, com a mínim, per un increment del 25 % de les retribucions.** La regulació dels nostres conceptes salarials venen establerts reglamentàriament i contempen dintre del concepte de complement específic, la penositat. És del tot incomprensible, que hi hagi diferents complements específics per mossos destinats a llocs de treball idèntics només pel fet de treballar en un àrea central o en una ABP i, en canvi, mossos d'idèntica categoria i destinació l'un treballant nits i caps de setmana i l'altre no, percebessin el mateix complement específic. Creiem i lluitarem per a que els mossos que treballen nits, caps de setmana i festius, percebessin un complement específic superior als qui tenen una penositat inferior.

CONTENCIÓS IMPORTANT.-

En el seu dia vam presentar recurs davant el nomenament d'un comandament que ens constava que

ACTUALITAT SINDICAL

no havia acabat el curs selectiu a l'EPC per raó de malaltia, entenent que es podia tractar d'una il·legalitat o desviació de poder. En aquests moments estem en el tràmit de judici. El resultat d'aquest contenciós pot ser molt important. L'Administració està al·legant que no suspèn ningú cap curs a l'EPC si l'absentisme és justificat (cas de malaltia) i que, en tot cas se l'avalua amb posterioritat. A nosaltres ens consta que això no és així, que hi ha companys que han patit qualsevol mena de malaltia o accident mentre estaven realitzant un curs de formació o selectiu per ascens i que per aquesta causa han resultat no aptes o han perdut la condició d'alumnes. Si guanyem el contenciós i l'administració no en vol assumir les conseqüències, haurà de regular aquesta qüestió, de forma que això que al·leguen sigui així per tothom, cosa que ens semblaria lògica i beneficiosa. Si perdem, tots els qui heu patit una qualificació de no apte o heu estat exclosos d'un curs, per aquests motius o d'altres d'absentisme justificat, podreu exigir l'aplicació del mateix criteri en el vostre cas. Per tant, es podria donar el cas que a algun company l'haguessin de nomenar caporal o sergent o donar-li l'oportunitat de superar el curs que havia iniciat a conseqüència de la reclamació. Així que, guanyem o perdem, el resultat d'aquest contenciós beneficiarà al col·lectiu.

En aquest procediment, des de l'EPC, s'ha certificat que mai s'ha suspès a ningú per absentisme, cosa que, si no és certa, podria constituir un delictes de falsedat documental. El tema pot esdevenir molt gros, ara bé, a **TOTS ELS EFECTES, NECESSITEM IDENTIFICAR A TOTHOM QUI HAGI PERDUT LA CONDICIÓN D'ALUMNE DE L'EPC O HAGI RESULTAT NO APTA EN AQUESTA FASE SELECTIVA COM A RESULTAT DE L'ABSENTISME, SIGUI PER MALATIA O PER QUALSEVOL ALTRE CAUSA JUSTIFICADA. NECESSITEM LA VOSTRA COL-LABORACIÓ I US DEMANEM QUE ENS INFORMEU DE TOTS ELS CASOS QUE CONEGUEU O QUE HAGUEU PATIT.**

SALUT !

JUNTA DE SEGURETAT

El passat dilluns dia 19 de febrer, va ser convocada una reunió intersindical on hi eren presents gran part dels sindicats representatius de les Polícies Locals, CNP i Mossos d'Esquadra, cossos, on tots els seus membres, juntament amb els de la Guàrdia Civil, es veuen afectats per les importants decisions que es prenen en la Junta de Seguretat i en d'altres fòrums on es decideix el futur del desplegament del cos de Mossos d'Esquadra, (nombre d'efectius que es veuran afectats en el desplegament d'uns i el replegament d'altres, com afectarà a les competències que es duen a terme, percentatge d'efectius que es preveurà, si és el cas, passin d'un cos a altre amb unes condicions especials, progressió geogràfico-temporal del desplegament, etc.).

És per aquest motiu que com a resultat de la reunió, es va acordar fer extensiva a tots els sindicats policials representatius a Catalunya, la voluntat unànime de peticionar de forma conjunta, poder disposar de representació sindical per a tenir incidència, i coneixement de primera mà, del que en aquests òrgans es decideixi.

Nosaltres des del **CAT**, tot just uns dies amb anterioritat a aquesta reunió, sol·licitàvem per escrit a l'administració, ésser informats en tot moment i sense haver d'assabentar-nos, com fins ara, a través de les notícies emeses pels mitjans de comunicació, de totes les decisions que afecten al desplegament del cos de Mossos d'Esquadra, en senyal de respecte, ja que com a treballadors i treballadores d'aquest col·lectiu, pensem que mereixem.

Salut!

Mala gestió

Josep Maria Ferré i Guri
Delegat del **CAT** a les comarques de Lleida i de Tarragona.

Què volem dir quan, fent esment a les nostres crítiques a la casa, parlem de mala gestió?

Podem estar molt d'acord en que gestionar i organitzar un cos policial en fase de creixement no és una tasca fàcil. Que aquesta responsabilitat s'assoleixi amb un mínim d'èxit, no pot dependre d'unes poques persones, per molt bones que aquestes fossin. És una responsabilitat que cal compartir amb tots i cada un dels protagonistes, es a dir; tots els treballadors i treballadores del cos de Mossos d'Esquadra, sense negar a ningú el desenvolupament del seu potencial humà d'aportació i participació.

Tornant a la pregunta inicial, direm que una mala gestió és:

- Aquella que permet tenir aturat innecessàriament un desplegament policial durant gairebé cinc anys, culpabilitzant al govern de Madrid del tema econòmic, quan per altra banda, en l'actualitat, aquesta comunitat, es a dir Catalunya, es permet el luxe de tenir un dèficit fiscal de 1.092.989 pessetes. (segons Institut d'Anàlisis Econòmiques del CSIC).

- La que permet que hi hagi unes cúpules policials que no disposen d'autoritat moral degut a que tot procés de provisió de places està viciat de rel al no permetre la supervisió de representants dels treballadors en tot el procés. Per no mencionar la percepció generalitzada de manca de transparència, per part del col·lectiu, en tot procés de promoció interna. (Això no treu que hi hagi professionals molt vàlids entre els comandaments, però, sens dubte, n'hi ha en major proporció entre les bases).

- La que no és capaç de realitzar un concurs de trasllats anyal. Amb anterioritat a que surtin els aspirants de l'E.P.C. per realitzar el període de pràctiques.

- La que no facilita, malgrat dels mitjans de que disposa i la importància que té, als seus treballadors i treballadores, la formació mínima suficient, en forma periòdica. Es a dir, per exemple, una setmana a l'any (o més o menys les hores que devem a la casa només començar l'any laboral) i de forma descentralitzada, impartir un curs que inclogui: actualització normativa, tècniques d'intervenció policial, i simulació, a tots els agents del cos de Mossos d'Esquadra. A part de la formació especialitzada que te la responsabilitat de donar-nos.

- La que no ha sigut capaç de despertar la motivació als joves, possibles futurs policies, fent que la realitat de reclutament sigui un veritable fracàs. (observeu que per a cobrir les 840 places de mosso d'aquesta nova promoció, s'han presentat poc més de quatre-mil joves).

- La que lluny d'enfortir i prestigiar la professió policial, l'està abocant cap a un desprestigi trepidant.

Malauradament, i aquesta és la tendència més notòria, no acabaríem mai alhora de descriure la mala forma de gestió policial a la policia de la Generalitat de Catalunya.

Espero que reflexioneu i us concienceu, que la vostra dignitat professional, passa per un canvi d'actitud de cadascú de vosaltres. Tots, des del que té molts galons, als que no en tenen cap. Nosaltres som una opció sindical que no pretenem ser uns altaveus del que fa i desfà la casa, doncs aquesta ja té prou mitjans, (publicació de concursos de promoció interna, inauguracions de noves comissaries, cursos, etc.) Destinem els nostres esforços a lluitar per la millora de les teves condicions laborals, però cal que ho tinguis clar, sobre tot quan aquestes millores son per a tot el col·lectiu, i en definitiva afectin positivament, encara que de forma indirecta, a la societat a la que servim.

Salut!

TORN FIX: UN VELL SOMNI

Jordi González Parra-

És possible que el meu problema sigui la ingenuïtat.

Alguna vegada m'han titllat d'il·lús, de somiador, d'estar allunyat de la realitat, però què hi puc fer si el que hi ha no m'agrada, si miri on miri la meva mirada torna al meu cervell impregnada d'un gris decebedor, si la vida fa temps que va deixar-me veure la seva negra esquena, el seu cantó més brut. Som mortals, suposo que ningú ha oblidat aquesta llei natural, jo, almenys, no. I és precisament la mortalitat, la finitud, la consciència de "lo efímero", de la meva vida el que em permet somiar amb altre manera de muntar la societat.

Un dels pensadors més profunds que hi ha ara al món és català. Es diu Miquel Morey i, decebut dels homes i de les institucions que hem muntat, proclama que la única pàtria possible per un home despert s'anomena "FUGA". Bé, **la meva ingenuïtat, potser tan sols és qüestió d'edat, és creure que l'home, tard o d'hora, acabarà per exigir un tracte digne dels seus semblants i de les institucions que ens controlen**, sembla ser que la llibertat és només una paraula bella, tornaran, si es que alguna vegada ho van estar, a humanitzar-se. Això, evidentment, és una utopia, però totes les utopies tenen el seu valor, si més no, per constatar les carències del present. Somiar amb una societat diversa, de pensaments diversos, de diverses cultures i diverses races, de diferents religions i opcions polítiques, i somiar que això no doni peu a la bel·ligerància, sinó a l'enriquiment conjunt, és una utopia. **El pensament únic, la doctrina oficial, el gust uniforme, el gris com a punt de trobada, la globalització, que no és més que la uniformització, tot això és pobre, molt pobre.** Segurament, d'aquí res, jo també aniré a viure

a la pàtria que s'anomena "Fuga", potser llavors deixi de ser un il·lús, un somiador, un ingenu. De moment, per què no posem tots una mica de la nostra part i intentem canviar les coses?. De moment, per què no intenten els qui ens governen fer el possible per que tots estiguem una mica millor? De moment, per què no comencen a plantejar-se, seriosament, posar-nos un torn fix? A què li tenen por?

El torn fix l'únic que pot donar al Mosso és estabilitat, i una de les millors coses que li pot passar a una societat és tenir uns policies que portin una vida estable. **No tinguin por, el torn fix és un bé per a tots i una decisió política adulta. Què no veuen que cada persona té un rellotge biològic diferent, que uns funcionen molt malament si matinen i d'altres si no dormen per les nits? Què no veuen que és la manera de funcionar més raonable?**

El torn fix s'ha convertit en un somni per molts companys, sobre tot per aquells que ja tenen família, i crec que hauria de ser una de les reivindicacions prioritàries de tots els sindicats. Que ens diuen que és impossible, que no es pot fer perquè això suposaria un gran esforç de mitjans per una Administració com la nostre, els recordarem que coses més complicades han fet i que el torn fix no només ens ompliria de goig a nosaltres, sinó que ells començarien a guanyar-se això que alguns suposem que neix amb el cos i que es diu ànima. **El quadrant de torns i, per suposat, els horaris especials, no són dignes d'éssers humans.** No veure això és no voler veure-ho, es tancar-se al raonament, a la intel·ligència i al sentit comú.

Amen.

LA PEDRA ANGULAR

Sovint, cada x temps, sempre hi ha alguna organització sindical que treu alguna plataforma reivindicativa o algun objectiu nou o vell a assolir. Se suposa que amb això, el mosso que pot sortir beneficiat si s'assoleix aquell objectiu, s'identificarà amb l'organització i s'afiliarà. També sovint et trobes per les destinacions a companys que et plantegen la necessitat d'aconseguir un determinat objectiu, sigui el torn fix, la segona activitat, la jubilació anticipada, l'augment de sou, l'especialitat, en fi, tot allò que de sempre s'ha reivindicat i que potser a algú li fa l'efecte que si no s'assoleix és perquè no es vol.

Tots sabem el que volem, tots tenim la nostra plataforma reivindicativa però, aquí hi ha un problema important i que sembla que ningú en sigui prou conscient.

Per arribar a un lloc hi ha d'haver un camí, si comparéssim l'assoliment dels objectius, de les reivindicacions, amb la construcció d'una casa (com es feien antigament), diríem que primer hi ha d'haver la **pedra angular, la base sobre la que anar construïnt pedra a pedra.**

En el nostre sistema, aquest camí, aquesta pedra angular, és la negociació. **La negociació es planteja entre iguals, de forma que, sense la voluntat d'una part, l'altra no pugui fer el que vulgui.** D'aquesta manera, si es pretén, per qualsevol de les dues parts, assolir un benefici, **lògicament haurà de cedir i concedir un benefici a l'altra part.** Normalment, en un estat de dret, per evitar conflictivitat social i l'ús de mecanismes més o menys violents, la negociació, allà on n'hi ha de ver, com ara en les empreses pel que fa a condicions de treball, la negociació ve garantida per qüestions de majories o de lleis. Així, determinades qüestions laborals han de respectar preceptes legals; d'altres, per canviar-les ha de ser mitjançant conveni col·lectiu, amb el qual es precisa la signatura d'alguna organització sindical. L'empresa no pot canviar unilateralment un conveni.

En el nostre cas, aquesta garantia passaria per a que qualsevol qüestió que **l'empresa volgués canviar o regular de nou, hagués de tenir el vist-i-plau o signatura d'alguna o algunes de les organitzacions sindicals representatives. Això forçaria a la negociació.** Però el cas no és aquest. La llei de policia determina que reglamentàriament s'establiran moltes de les nostres condicions de treball. Teòricament, aquestes reglamentacions han de comptar amb la participació de les organitzacions sindicals, és a dir, ser negociades amb elles, en el marc del Consell de la Policia o en les comissions que se'n derivin. El Consell de la Policia és un òrgan paritari entre membre de l'empresa i representants dels treballadors. No hi ha majories qualificades per prendre acords, amb el qual, l'empresa pot fer i desfer el que vulgui. Donat l'imperatiu legal de negociar amb els sindicats, durant molt de temps, **l'empresa ha estat promovent reunions, on hi assistíem i dèiem el nostre parer, però, l'empresa sempre aprovava allò que volia, fent cas omís als nostres interessos i posicionaments. Amb aquestes reunions, justificava que, efectivament, hi havia negociació,** que el que passava era que no hi havia hagut acord i que, clar, el funcionament de l'administració no es pot aturar. Així, tot i haver normes o pactes que ja determinaven unes condicions de treball, l'empresa ha anat tirant normes substitutives i molt més restrictives que han anat empitjorant les nostres condicions de treball, davant la inoperància de polítiques sindicals basades en la participació. Per a més inri, les normes que permeten una interpretació, l'empresa sempre les ha interpretades en la forma més perjudicial pel treballador, dictant-ne, inclòs instruccions o,

LA PEDRA ANGULAR

simplement, aplicant-les de la forma que els dóna la gana, davant el silenci de la gent.

Aquesta és la realitat. Abans de parlar d'objectius relatius a horaris, sous o altres qüestions, **els sindicats hem de tenir garantida la nostra capacitat d'incidència. Llavors, amb la negociació, es quan començarem a avançar.**

Per desgràcia, **aquest dret a la negociació, ens l'hem de tornar a guanyar, i la manera és a través de la denúncia, la impugnació, les sentències i la mobilització, partint, lògicament, de la no participació en aquest enganyós sistema** en tant les regles del joc no siguin equitatives.

Per suposat, ja sabem que no és fàcil, ni podem garantir resultats, **ni sabem si ens en sortirem, més encara si el col·lectiu no ens dóna suport i continua preocupat únicament pels cursos sindicals i la seva promoció personal;** però és l'únic missatge coherent.

La pedra angular, el primer i prioritari objectiu és i ha de ser la negociació garantida. Començar a vendre motos de que el **CAT** ha proposat això, o ha demanat allò altre, cosa que es fa, s'ha fet i es continuarà fent, perquè és necessari que l'empresa conegui els nostres plantejaments, quan sabem que mentre la situació no canviï l'empresa farà el que li doni la gana i que qualsevol cosa que sigui bona pel col·lectiu no en farà cas, es pot dir per obrir la consciència de la gent, per crear simpaties, però mai, si no és que volem enganyar al col·lectiu, com a qüestions que se'ns donaran pel simple fet de demanar-les. **Mentre no posem la pedra angular tot és fer volar coloms. Ajuda'ns a aconseguir-ho !.**

SALUT !

GRÀCIES SR. POMÉS

^{S.A.M}
Sr. Pomés, convisc amb una mosca, i estic esgarriat de la ferotge crítica que rep vostè de forma sistemàtica, crítica que no entenc ni comparteixo i he volgut escriure aquestes quatre línies per donar-li suport i animar-lo a continuar amb la política de recursos humans que duu a terme.

Com a persona, tinc un munt de coses a agrair-li i en vull detallar algunes.

Gràcies al sou que té la meva companya, que no arriba per poder mantenir dos domicilis, amb prou feines un, jo puc gaudir d'haver de treballar per mantenir el ritme de vida que ens imposa el desplegament i tenir l'oportunitat de contribuir econòmicament a aquest gran projecte nacional i de país. El fet de treballar m'ha donat la gran possibilitat d'integrar-me en aquesta societat fent moltes amistats i relacions socials i no avorrir-me a casa o cuidar a la canalla. Amb l'excusa de la incompatibilitat d'horaris amb la meva companya, a casa no es dina ni es sopa quasi bé mai junts, moltes vegades, ni es dorm junts, amb el qual ens estalviem de fer menjars, rentar plats, netejar, etc., ja que, per una persona sola, surt més a compta menjar fora, a més, així, encara tinc més oportunitats de fer relacions socials. Gràcies a les condicions de treball de la meva companya, també m'estic estalviant el plantejament del maleït problema de si tenir o no tenir fills, ja que la resposta seria que no directament i això m'alegra molt. S'imagina, tenir fills? horaris d'escola, guarderies, metges i malalties, buff!! quants problemes m'està vostè estalviant. Gràcies a vostè, porto una vida pràcticament independent de la meva companya el qual m'assegura que no ens cansarem l'un de l'altre en quatre dies, cosa que els passa a tots aquells que comparteixen coses en comú, o no és així?

Canya Sr.. Pomés, no cedeixi. Si els apuja el sou, em tocarà quedar-me a casa, tenir fills, portar-los a l'escola, cuidar-los, hauré d'acomiar a la persona que fa les feines de casa, etc., quin avorriment. Si els concedeix el torn fix hauré de dinar, sopar i dormir cada dia amb ella, me'n cansaré i ens separarem en quatre dies

Així que puc dir ben alt que la tasca que està vostè desenvolupant està contribuïnt de forma molt positiva a la nostra felicitat. Gràcies Sr.

ALLÒ QUE EL VENT S'ENDUGUÉ

En un primer moment, semblava que el desplegament dels Mossos d'Esquadra es faria sota el model de desplegament competencial, competències que anaven acompanyades d'un pressupost i contribuïen en un aprofundiment en l'autogovern. Així el cos va assumir TEDAX, GEI, canina, subsòl, menors, joc, presons, etc. En una segona fase, es va començar a apostar per un desplegament territorial, desplegament que anomenarem "esquitxada d'oli" perquè es tractava d'obrir petits destacaments en comarques repartides per tot el territori i després d'un determinat període en que els mossos destinats coneixerien el territori, per acords puntuals es faria un desplegament íntegre en aquella comarca. A més, la dispersió de les comarques faria que hi hagués presència a diverses parts de Catalunya i que els mossos poguessin treballar relativament a prop dels seus llocs de procedència. Així es van crear els destacaments de Tona, Vielha, Amposta i Tortosa. Finalment, es va optar pel desplegament tipus "taca d'oli" que tots coneixem i estem patint, amb el qual, ens vam trobar amb dos petits destacaments, els d'Amposta i Tortosa, que portaven molts anys treballant a la comarca però que veien com l'assumpció de plenes competències i desplegament trigarien molts anys. Ara, l'assumpció de les competències de trànsit a tot Catalunya i, sobretot, la forma amb que s'ha assumit, ha creat una nova situació en aquestes dues comarques que, al meu entendre és nefasta, pels mossos i pel Cos i que és el tema que vull tractar amb aquest escrit,

---

la dispersió de les comarques faria que hi hagués presència a diverses parts de Catalunya i que els mossos poguessin treballar relativament a prop dels seus llocs de procedència. Així es van crear els destacaments de Tona, Vielha, Amposta i Tortosa.

---

aviam si alguna de les brillants ments que ens manen reflexiona i invertim la situació.

Vull fer constar que he treballat a Amposta, tot i que poc temps, però crec que suficient com per poder parlar com ho faré. Per aquest motiu em referiré més a Amposta que a Tortosa, tot i que la situació és pràcticament idèntica.

Els companys que van inaugurar aquells destacaments, fa molts anys, ho van fer amb molta il·lusió. Anaven a treballar prop de casa, de mossos, en un moment on no hi havia mossos per comarques. Sabien que les seves actuacions i treball era d'una enorme responsa-

---

Els companys que van inaugurar aquells destacaments, fa molts anys, ho van fer amb molta il·lusió. Anaven a treballar prop de casa, de mossos, en un moment on no hi havia mossos per comarques.

---

bilitat de cara al futur. Els mitjans materials i humans eren molt escassos i el local, doncs, sense comentaris. Amb tant poca gent (entre 20 i 25) havent de cobrir 24 h. al dia durant 365 h. al any, difícilment podia sortir més d'una patrulla al carrer, ja no diguem mantenir una OAC, investigar o tenir un servei de planificació.

Les seves funcions eren de complement, de suport a d'altres cossos policials, per tant, si haguessin volgut, no tenien perquè complicar-se massa la vida. Tanmateix, tots els qui treballaven i treballen allà, són gent d'una altíssima qualitat humana, la majoria estimen aquest país i creuen que aquesta, juntament amb la policia local, és la policia d'aquest país. Amb aquesta il·lusió i implicació van fer un esforç per sobre del que les seves obligacions laborals els demanaven i, sorprenentment, hi havia en

ALLÒ QUE EL VENT S'ENDUGUÉ

aquests petits destacaments: OAC, servei de planificació, sala per reconeixements, es feia investigació, en fi, com una ABP en petit i lògicament amb les seves limitacions. Aquesta feina, va donar uns resultats:

- Confiança i bones relacions amb tota la resta de cossos policials.
- Molt de prestigi entre la ciutadania, tot-hom requeria als mossos.
- Molt de prestigi davant els jutges, els quals requerien als mossos sovintment, tot i existir altres cossos que tenien una determinada competència.
  - El treball, a nivell estadístic, excepcional.
  - Creació d'un registre documental i d'informació comparable a la d'una ABP.

En definitiva, els companys, havien aconseguit amb molt pocs mitjans crear una base molt sòlida per a que en qualsevol moment i amb molt poca inversió més i amb molt pocs agents més (20 o 30) culminar el desplegament en aquestes comarques, el qual hagués estat un premi i un reconeixement a la seva tasca. Us ben asseguro que els jutges i la ciutadania n'hagués estat encantada.

Però no companys, no només no hi ha desplegament en aquestes comarques, de moment, sinó que s'està tirant per terra la feina de molts anys. M'explicaré.

La situació actual és que s'ha assumit la competència de trànsit en aquestes dues comarques i que, ara com ara, com que no s'ha dotat amb suficient personal aquest servei, la totalitat dels efectius d'aquests destacaments estan dedicats a tasques de trànsit. L'empresa

---

La situació actual és que s'ha assumit la competència de trànsit en aquestes dues comarques i que, ara com ara, com que no s'ha dotat amb suficient personal aquest servei, la totalitat dels efectius d'aquests destacaments estan dedicats a tasques de trànsit.

Tinc la sensació que si no es fa és una mica per despreci. Sembla que com que són comarques amb poca població, amb poc pes polític, on, lògicament, la feina a lluir va en proporció, doncs no hi hagi cap interès.

---

en diu de nivell 1, però fan de tot. No han rebut la formació adequada, no cobren el complement de trànsit, però els toca fer pràcticament, la mateixa feina. Amb això, tota la tasca relativa a policia judicial, en el sentit més ampli, assistencial al ciutadà, d'OAC, etc., que s'havia fet s'ha deixat de fer i, si no s'inverteix la situació, l'esforç de molts anys caurà en un sac trencat i perjudicarà el futur desplegament.

Crec no equivocar-me si descriu el sentiment dels companys d'allà com d'empenyament, frustració i desmotivació. Si haguessin volgut fer trànsit s'haguessin presentat al concurs, ara, és com si els haguessin enganyat.

Crec que als qui manen no els costaria gens dotar plenament de personal el servei de trànsit i deixar que els companys que estaven treballant en aquest destacament continuessin amb la seva esplèndida tasca, o, inclòs, donat el petit nombre d'agents que precisaria el desplegament sencer, culminar-lo de forma immediata.

Tinc la sensació que si no es fa és una mica per despreci. Sembla que com que són comarques amb poca població, amb poc pes polític, on, lògicament, la feina a lluir va en proporció, doncs no hi hagi cap interès. Espero equivocar-me o que aquest tronat escrit, o la pròpia reflexió de qui mana, redreci la situació.

A tots els companys d'Amposta us mano des d'aquí una forta abraçada i el meu agraïment pel tracte que em va donar en el seu moment. Ànims !

SALUT !

Contra "paràsits"

Aquesta carta ens va arribar per correu convencional. Encara que la companya que la escriu no confia gaire, aquí la publiquem. Som els primers en criticar; per tant, som els primers en acceptar crítiques.

Estimat company: No tinc el gust de conèixe't, però sembla ser que tu a mi sí. Jo soc un paràsit, segons la teva interpretació, perquè no vaig anar a la concentració que vau fer davant de casa del President quedant-me a casa meva. M'agradaria que abans de generalitzar pensessis una mica. No, no estic contenta amb les condicions que tenim de feina i sí, tens raó, s'ha de dir prou, però que et fa pensar que la manera que teniu de dir prou és la millor? Jo crec que no, que una cosa és manifestar-nos i altra fer-lo davant d'un domicili privat, quan crec que hauríem de diferenciar la vida pública dels nostres governants, quan són Presidents, Consellers o Directors Generals, de la vida privada, quan són marits o mullers, pares o avis.

Jo no espero a casa que ningú doni la cara per mi. He anat a moltes manifestacions, però encara no se de que ha servit, perquè vosaltres, els que porteu els sindicats, no acostumeu a dir-nos com es troben les coses. Molt demanar assistència a actes i després no sou capaços d'informar al col·lectiu el que s'ha aconseguit, si es que s'aconsegueix alguna cosa.

Sí, em dono per al·ludida. Com et sentiries tu si dic que tots els "sindicaleros" sou uns vividors? Segurament, em diries que no tots, que potser alguns sí, però no tots. Crec que tinc raons morals, si més no, per no assistir a un acte del vostre sindicat davant d'un domicili privat i et puc assegurar que si es tracta de manifestar-se, soc la primera que no vol que ningú lluiti per mi. O sigui, paràsits seran els que no tinguin cap raó per no assistir-hi, i també hauríem de vigilar molt amb la generalització. Res més, company. Seria bo que aquesta carta sortís amb la vostra revista, però l'edat de la innocència fa anys que la vaig passar i no confio gaire en que la traieu. Una abraçada, vividor.

COMPANYA AL·LUDIDA:

Miquel Moreno

Estimada companya: Com pots veure sí publiquem la teva carta, doncs com ja fa molt de temps que diem som l'únic sindicat assembleari, es a dir, que els nostres afiliats tenen el mateix vot a l'assemblea que qualsevol dels que formen el Secretariat Permanent i per tant aquí no se li nega l'opinió a ningú, fins i tot encara que no sigui afiliat nostre.

Sí es cert tot el que dius en la teva carta, es a dir, que no estàs contenta i que has anat a quasi totes les manifestacions, no se perquè t'has donat per al·ludida, crec deixar ben clar en l'article que **només considero paràsits aquells que esperen que altres facin la feina bruta per ells**. Sembla ser que la teva discrepància es perquè no estàs d'acord en anar davant un domicili particular a demostrar el teu descontent en com s'estan fent les coses en aquesta casa. Aquest discurs es el mateix que tenen els sindicats que no recolzen aquesta mesura de protesta, però com ja vaig expressar en l'article ara qüestionat, no ho entenc. No es l'administració la primera en afectar la nostre vida privada en el moment que modifica la jornada de treball d'un mosso a la seva conveniència sense importar-li el que ell tenia planificat fer. **Et donen festa un divendres i un dilluns a canvi de treballar el cap de setmana, fantàstica incursió en la meva vida privada** la meva sogra agafa un taxi i em porta els canelons al servei, o deuria portar-los al Palau de la Generalitat. No va ser l'administració la primera en obrir expedients per la entrada a Governació barrejant el règim disciplinari, desenvolupat per aplicar en fets relacionats amb l'exercici de la nostra professió, amb una protesta com a treballadors. Jo quan estic protestant, manifestant-me o concentrant-me no estic fent de policia estic fent de treballador de la Generalitat de Catalunya i es més la Constitució Espanyola diu expressament que no es pot manifestar amb

COMPANYA AL·LUDIDA:

armes. Com puc estar fent de policia sinó puc portar l'arma?

A més ja s'ha vist el resultat que produeix anar a la Plaça Sant Jaume, on cada dia hi ha diferents manifestacions i on el polític en qüestió ni s'immuta.

Per tant no tinc cap remordiment per anar al domicili particular d'un polític a manifestar el meu descontent com tampoc deu tenir ell per fer cas omís a una carta, realitzada per tots els sindicats, en la qual li sol·licitàvem una entrevista donat que els nostres interlocutors pateixen la malaltia de la prepotència.

Nosaltres som un sindicat que ens agrada tenir informats als nostres afiliats i per això fem una reunió de Secretariat Nacional cada dia 15 on poden assistir els afiliats i participar en les decisions que es prenguin. Per altra banda en mesura que els nostres recursos ens ho permeten enviem comunicats per informar al col·lectiu, editem la revista mensualment, i atenem totes les trucades de consulta, etc. Com pots comprendre no podem estar les 24 hores del dia al costat dels comunicats per evitar que els estripin o els despengin, fet per sí mateix que demostra el mal que fan a l'administració els nostres comunicats. Lamento no poder informar-te del que s'ha aconseguit, ja que la nostra opinió es que no s'ha aconseguit res o molt poc. El que l'administració ha donat es el que ja tenia pensat donar, fet aprofitat per altres sindicats per anotar-se "tantos" i que no és el tarannà del nostre sindicat anotar-nos victòries inexistents. **Potser el dia que ens manifestem 3.000 Mossos no podrà sortir el Conseller dient que no existeix descontent dins del col·lectiu i que els manifestants només eren un grup d'exaltats amb ganes de gresca.** Esper tot això que amb el meu article convidava a tothom a fer una reflexió personal i adonar-se que sense la gent darrera els sindicats poc o res podem fer. Es molt fàcil posar el crit al cel i queixar-se de que els sindicats no fan res per solucionar els problemes del col·lectiu o ano-

menar-nos vividors. Et puc assegurar que no em dono de cap manera per al·ludit, sí bé puc entendre la teva percepció dels "sindicaleros", com tu ens anomenes. **En el CAT, els que estem treballant ho fem per lluitar per uns ideals de com tindria que ser una Administració Pública en un Estat de Dret**, per unes millores per tot el col·lectiu, inclosos els contents, per una major transparència en els processos selectius, per la igualtat d'oportunitats per tothom, en fi per tantes i tantes coses que s'estan fent incorrectament.

Si per tu ser un vividor és no treballar nits i caps de setmana, amb excepció d'algun cas molt particular, aleshores sí que em pots dir vividor, però en aquest aspecte no ho sóc menys que la infinitat de Mossos que treballen amb aquest horari, i que per cert la majoria són comandaments que ara veuran recompensada la seva penositat laboral amb un increment del seu complement específic, que al meu entendre **és vergonyós i una burla a la resta del col·lectiu.**

Com molts companys també m'agradaria fer carrera professional dins del cos, però no a qualsevol preu, creus que estant alliberat pel **CAT** arribaré algun dia a ser caporal? **A mi també fa anys que s'em va passar l'edat de la innocència i sóc conscient que l'administració farà tot el possible per no tenir comandaments que diuen les coses clares i exigeixen els seus drets, de fet l'augment aprovat per comandaments no deixa de ser un exemple de fidelització d'aquests.**

En fi només em resta tornar-te l'abraçada i convidar-te a seguir parlant del tema personalment o trucant al nostre local sindical, de fet quan algú truca per fer una consulta mai l'hem deixat d'atendre pel fet de que no sigui afiliat nostre, sempre atenem a la persona i tu no series cap excepció.

A LA TEVA DISPOSICIÓ PEL QUE VULGUIS, LLUITADORA.

Més enllà de la dignitat professional

Josep Maria Ferré i Guri
Delegat del CAT a les comarques de Lleida i de Tarragona.

No fa gaires dies, en una de les visites a les diferents seus del nostre cos policial, un company em va fer la següent afirmació: es trobava immers en un estat de neguit constant. Feia pocs dies, el seu comandament immediat, li havia propinat una escridassada mentre mantenien una conversa amb ell. Jo, li vaig preguntar, que quant cobrava cada mes, i tot estranyat, em va contestar: *-si fa o no fa, el mateix que tu.-* Aleshores, li vaig respondre: *-potser estaràs d'acord amb mi, en que no et paguen ni pagaran el suficient perquè hakis d'aguantar cap escridassada de cap company de feina, ja sigui el cap del cos o el company d'incorporació més recent-*

Aquest company és un bon treballador i digne professional de la policia, al igual que molts d'altres, la immensa majoria de treballadors i treballadores d'aquest col·lectiu, per a ser més exactes. Davant el que estava escoltant, i degudament informat vers el que estava dient, li vaig recomanar que, donat que aquest neguit acumulat no és en absolut beneficiós per a la seva salut, intentés evitar qualsevol situació que, fruit d'una innecessària tensió entre companys de la feina, el podessin precipitar a patir una crisi d'ansietat, pròpia del síndrome de Burnout.

El company, que després de mantenir una llarga conversa amb mi, va entendre perfectament el que li volia dir, em va afegir: -es que és tot, també, sovint em sento discriminat en l'assignació dels serveis diaris, i se'm nega qualsevol oportunitat per anar a fer cursos de la casa, o accedir per l'habitual sistema "a dit" a ocupar un lloc al grup d'investigació o d'altres; tot afegint: saps, que ja porto molts anys, i sempre he complert amb la feina el millor que he pogut. -Em fas patir, et veig molt malament; li vaig

contestar, i novament li digué; que quan es sentís clarament discriminat per una decisió arbitrària que afectés o incrementés de forma significativa la seva ansietat, no ho dubtés i fos previsor. **QUE PRIMER DE TOT, ÉS LA SALUT, I DE VEGADES, ÉS MOLT FÀCIL PERDRE-LA I MOLT DIFÍCIL DE RECUPERAR.** Ell ho va entendre perfectament. És curiós, avui precisament he parlat amb ell i m'ha dit que es troba molt millor. (Va estar un més sense anar a treballar. I no cal dir que amb prescripció facultativa. Coses que passen).

Sabeu que hi ha gent que no els afecta el fet que els discriminin reiteradament, quan es prenen decisions arbitràries, que influeixen directament a la seva condició professional? Doncs, és cert. N'hi ha. Un, es pregunta: Que estaran esperant? Potser, si van aguantant, amb els genolls pelats això sí, la casa els hi agrairà?

Pels que sí els preocupa, hi ha diverses opcions: una, facilitar-los unes genolleres, perquè els sigui més lleuger anar aguantant de genolls. A d'altres recomanar-los ser previsors i no caure en l'extrem del company. Recordeu, la salut. I per últim, sabreu que hi ha, entre les diferents opcions sindicals, alguna, que es mostra més compromesa amb la reivindicació de millores reals per a tot el col·lectiu i amb constant confrontació amb aquella forma de gestió policial, que cada cop més, aboca a més i més companys a situacions inaguantables per a la nostra salut professional.

L'ELECCIÓ ES TEVA; O VIUS DE GENOLLS O CONTRIBUEIXES A LA LLUITA PER A LA MILLORA DE LES TEVES CONDICIONS LABORALS DE FORMA ACTIVA. Manifestat. Digues prou. No a la prepotència.

Salut!

Ferrusola lamenta que el inmigrante sólo sepa decir «buenos días» y «dame de comer»

La Vanguardia - 03:45 horas - 21/02/2001

Ho sento no em puc quedar sense comentar aquesta notícia.

Veig que la Senyora del M.H. està per la integració social de la immigració i això ens ha d'omplir d'orgull i més quan les seves declaracions han estat refrendades pel M.H. i pel seu C.C. com a pensament únic i majoritari de la població catalana.

Perquè demanen de menjar aquesta gent?

Perquè demanen diners?

Perquè demanen un tracte humà per part dels empresaris que s'estan fent d'or?

Com poden condemnar després els atacs xenòfobs i racistes i dir que els fets de Terrassa son fets aïllats, que Catalunya es tolerant, no es racista que això només passa a llocs com l'Ejido, bla, bla, bla.

Jo, com molt més catalans soc fill d'immigrant, senyora. La meva mare va venir a buscar feina i va contribuir a fer gran aquest país, el mateix que molt més immigrants, la meva mare va tenir la desgracia de néixer en una terra on la misèria era gran, però mai es va arribar a pensar que de miserables poden arribar a ser les persones.

Aleshores la burgesia catalana s'omplia les butxaques amb el treball d'immigrants arribats de la resta d'Espanya, immigrants que tenien una altra llengua i d'altres costums, venien de patir les misèries i les dictadures dels "señoritos" per a caure en les misèries de la burgesia catalana, el mateix que passa ara, on hi ha molta gent que s'està fent d'or pagant sous de merda, estalviant-se de pagar assegurances i fent contractes il·legals.

Però a vostè això no el preocupa, no el preocupa que aquesta gent que es juguen la vida per

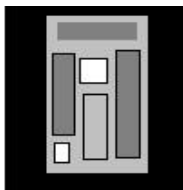
arribar aquí i poder subsistir i ajudar les seves famílies visquin amb condicions infrahumanes, no li preocupa el neoexclavisme que estem vivint al segle XXI, no el preocupa que aquestes persones s'hagin de gastar tots els estalvis de tota la seva família per a poder arribar, si arriben, i després estar controlats sota l'amenaça de màfies, a vostè li preocupen altres coses.

Ja veig que la seva preocupació es que els immigrants parlin català i que continuï la supremacia de la religió catòlica per sobre de les altres, serà del seu grat que quan un magribí s'adreci a vostè i li demani almoïna ho faci en català. Han de practicar la seva religió en la intimitat com fa el seu amic Jose Mari amb el català? Li molesta que la meva mare, immigrant per a més senyes, no parli el català després de més de quaranta anys a Catalunya? està la meva mare integrada? es políticament correcte que cuini "migas", plat extremeny i que a mi m'agrada tant? posem en perill els costums catalans? he d'assistir obligatòriament a missa de diumenge?

La seva preocupació es que als països d'origen dels immigrant no es permeti la practica de la religió catòlica, clar com vostè es practicant i visita molt sovint aquest llocs no pot fer missa el diumenge.

Segurament d'aquí a pocs anys els veurem a tots vostès anar a demanar el vot a les mesquites i veurem el polític de torn possarse de genolls demanant al tot poderós i misericordiós Ala que els seus fidels votin el seu partit a les properes eleccions autonòmiques, tal com fam quan visiten la feria d'Abril ballant sevillanes i prenent "manzanilla" o fan un míting electoral en ple festival de "Los Chunguitos" tot i que aquella vegada els immigrants no van entendre el gest per la integració que va fer el polític en qüestió.

España va bien i Cataluña no veas.

QUE DIUEN DE NOSALTRES

Medio centenar de Mossos se manifiestan ante la casa de Pujol

BARCELONA.- Medio centenar de agentes de los Mossos d'Esquadra, según la Guardia Urbana, se manifestaron ayer ante el domicilio del presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, en protesta por las condiciones laborales de la policía autonómica.

Precedidos por una pancarta con el lema «Basta de condiciones de trabajo inhumanas», los manifestantes se concentraron a las 19.00 horas en la ronda General Mitre de Barcelona.

El representante del Colectivo Autónomo de Trabajadores-Mossos d'Esquadra (CAT-ME), Enric Alcina, aseguró a Efe que el conseller de Interior, Xavier Pomés, «se niega a negociar la mejora de las condiciones laborales» de los agentes. Ante esta situación, los sindicatos de los Mossos decidieron manifestarse cada mes ante la residencia de Pujol «hasta que Interior cambie de actitud».

Los manifestantes portaban un muñeco vestido de mosso y colgado de una horca que simboliza las «inhumanas» condiciones de trabajo que, según Alcina, «obligan a algunos agentes de tráfico a trabajar 12 horas seguidas».

CATALUNYA.-Mossos d'Esquadra se concentran en Barcelona para denunciar «la falta de recursos humanos y material» en el despliegue

BARCELONA, 27 (EUROPA PRESS)

Unos 40 agentes de los Mossos d'Esquadra, según informó la Guardia Urbana, se concentraron esta tarde en la Ronda General Mitre de Barcelona para denunciar «la falta de recursos humanos y material» con los que, a su juicio, se está llevando a cabo el despliegue.

La concentración, convocada por varios sindicatos de la policía autonómica, señaló que «no podemos permitir que se engañe a los ciudadanos» y pidieron a la administración que deje «de practicar su política de hechos consumados». Los manifestantes aseguraron que continuarán con sus concentraciones mensuales.

40 'mossos' protestan ante la casa de Pujol

LA MANIFESTACION, según los sindicatos de la policía autonómica, tenía como objetivo denunciar las «condiciones de trabajo inhumanas» de los agentes, que, aseguraron, deben realizar con frecuencia jornadas de 12 horas. Los concentrados exigieron la negociación de mejoras laborales.

KANINA KONIA

TV3 ACTUACIÓ ESTEL·LAR AL

Temps era temps que d'hora i malament va haver un desplegament...

-DE QUE PARLEN ELS MOSSOS?

+Medalles AL MERIT POLICIAL by Fdez.

MOBILITZACIONS:

REFLEXIONS INTIMES DE NEUTON POMÉS

CONCENTRACIONS DAMUNT LA CASA DEL M. H.

DEMANEM RESPECTE A LA INTIMITAT FAMILIAR DE LES PERSONES, E) DIR, MOBILITAT TERRITORIAL, HONORIS ESPECIALS, PERDUA DEL PODER ADQUISITIU...

← RIBI & ANZOS

PROCESSOS SELECTIUS MANIPULATS? NOOOOOOR!

Enric ALSINA ILLA

Quan un suspèn un procés selectiu de qualsevol mena, rarament, l'empresa, atorga la possibilitat a l'interessat de revisar personalment la documentació que acredita aquella qualificació, i, per tant, poder comprovar si aquell suspens és objectiu i correcte. En la llarga història del sindicat i gràcies a la voluntat d'alguns afiliats, hem portat a terme alguns contenciosos contra qualificacions de no apte en processos selectius. El fet d'arribar al contenciós administratiu ens permet reclamar judicialment aquesta documentació i així poder observar les irregularitats, si és que n'hi ha.

Bé doncs, no podem afirmar que es produeixin irregularitats en tots els casos, però, si que **PODEM AFIRMAR QUE HEM DETECTAT IRREGULARITATS CLARES EN DOS CASOS CONCRETS**, que, casualment, afecten a dos dirigents d'aquest sindicat. En el primer cas, vam detectar que sobre una mateixa sessió de tribunal qualificador hi havia actes de contingut diferent. L'altre cas, que afecta directament a la meua persona, no es pot dir que sigui una irregularitat en el sentit estricte de la paraula, però, després d'haver vist l'informe del psicòleg sobre l'entrevista que em va fer com a subprova de la prova psicotècnica de la convocatòria de sergents de l'any 1.999, estic francament indignat i ofès per una qualificació de NO APTE que considero absolutament manipulada.

En vull parlar i explicar el cas, no pas per fer-me la víctima, sinó per a animar als companys que resulten no aptes en processos selectius a presentar recurs, a que vegin que l'administració, no sempre actua amb criteris equànimes, objectius o imparcials, i que hi poden haver molts casos similars al meu que mai es descobriren si no es presenta recurs, i, per tant, tampoc mai hi haurà la possibilitat de restablir la justícia i la normalitat en el tracte que tots mereixem per igual, la igualtat d'oportunitats i la interdicció de la discriminació. A l'igual que en el meu cas, em sembla evident, el resultat de l'entrevista té molt a veure amb la meua legítima activitat sindical, poden haver altres companys que el seu problema sigui de relació amb comandaments o de marcatge per fets relatius amb l'exercici de la seva professió.

Per sort o per desgràcia, a mi em coneix molta gent. Penso que tinc alguna virtut i molts defectes, però, en tot cas, fàcilment detectables pels qui en algun moment m'han conegut, han treballat amb mi o han pogut observar la meua tasca i comportament. Doncs bé, en l'entrevista, que va durar entre 30 i 45 minuts, es tractava que jo exposés els trets principals de la meua vida extralaboral i, seguidament, de la vida laboral, fent constar els destins on havia estat, les coses que havia trobat bé i malament en cadascun d'ells, aspectes que jo milloraria i el mateix pel que fa al Cos globalment. Lògicament vaig intentar ser moderat i equilibrat en totes les manifestacions, dient coses bones i algunes de negatives. Davant la insistència de la psicòloga en que fos crític, vaig dedicar una crítica especial als PGA's. La psicòloga no va fer pas massa preguntes més.

Documentalment, la psicòloga, va reflectir el resultat d'aquesta entrevista en un paper on hi ha 9 ítems de personalitat, cadascun d'ells amb tres possibles valors: positiu, mig i negatiu. Sense cap mena de motivació ni explicació. La psicòloga va valorar el nivell de cada ítem posant-hi una creu, a mà, al costat del nivell.

Segons això, sobre la meua personalitat, es valora el següent:

- 1- Habilitats de comunicació.- **Negatiu.**
  - 2- Habilitats interpersonals.- **Negatiu.**
  - 3- Capacitat de planificació i organització.- **Negatiu.**
  - 4- Capacitat de direcció.- **Negatiu.**
  - 5- Capacitat de resolució de problemes.- **Negatiu.**
  - 6- Presa de decisions.- **Mig**
  - 7- Energia i determinació.- **Negatiu.**
  - 8- Capacitat per suportar la pressió.- **Positiu.**
  - 9- Creativitat.- **Negatiu.**
- Resultat més que evident: **NO APTE.**

Total **SÓC UN PERFECTE INÚTIL.** Us imagineu algú, normal, del qual se n'avaluïn uns trets de la personalitat i doni negatiu en set d'aquest ítems? Em fa l'efecte que el més normal és tenir un grau mig en la majoria d'ítems i destacar-ne, per bé o per mal en la resta.

Tanmateix, i penso que això ho podrien testificar inclús els meus pitjors enemics, veient els resultats, es diria que han estat analitzant a una altra persona. Sovint he fet escrits motivats per la indignació, en canvi, l'únic tret que se'm valora positivament és la capacitat per suportar la pressió. En fi, refuso parlar més de com em veig jo mateix i comentar cadascun dels valors que em donen a cada ítem però, m'agradaria pensar que tots aquells que em coneixeu podreu deduir d'aquest escrit i d'aquests resultats, fins a quin punt, a vegades, poden ser d'injustos els processos selectius, i, en conseqüència, us decidiu a presentar recurs quan us en veieu afectats.

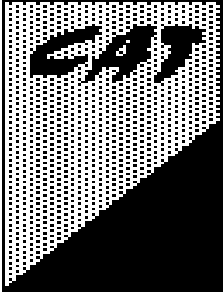
SALUT !

"Del sindicarse"

Jordi González Parra

Los sindicatos son organizaciones de personas de la misma profesión que se agrupan para defender sus intereses ante los empresarios. Así nos define la palabra "Sindicato" tanto el Diccionario de la RAE, como el de María Moliner. Esto significa que el trabajador se ve obligado a sindicarse porque, de entrada, sus intereses son, como poco, discutidos o racaneados. ¿Necesitamos nosotros sindicatos? Para responder a esto se requiere un pequeño ejercicio de introspección. Si del mismo resulta que uno llega a la conclusión de que es Mosso, -"es" en el sentido ontológico, fuerte, del verbo Ser-, de la misma manera que es hombre, mujer, homosexual o diabético, es posible que se responda que no, que no necesitamos sindicatos porque, ¡Qué estupidez!, nadie merma nuestros intereses. Por mi parte, que no soy Mosso, sino que trabajo de Mosso, sí que creo necesaria la existencia de sindicatos que miren por mis intereses. Como sé quiénes son mis empresarios, representantes del nuevo modelo social de política-gestión, conformadores de ese Ente anónimo al que llamamos Administración, la necesidad sindical se sostiene, al menos, por tener a alguien con una cierta resonancia que diga "No", que diga "Basta", ya que mis intereses laborales penden de un hilo que ellos, sólo ellos, mueven a su antojo. Otra cosa es a qué sindicato afiliarse, a qué organización dar nuestra confianza. Esto ya es cosa de cada uno. Sólo hay que pensar qué se quiere, adónde se pretende llegar... y decidirse por tragar o escupir.

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS

C/ Tanger 48, baixos 1^a, Barcelona 08018
Telf. 93 485 03 50 Fax. 93 309 44 80
email: cat-me@teleline.es
www.catme.es.vg

SOL·LICITUD D'AFILIACIÓ

DADES PERSONALS

Nom i Cognoms _____
Adreça _____
Població _____ CP _____
Comarca _____ Província _____
Telèfon _____ NIF _____
Estudis _____
E-mail _____

* Desitjo rebre correspondència i publicacions al meu domicili: SI / NO

DADES PROFESSIONALS

Categoria _____ Núm. agent _____ Promoció _____
Escamot _____ Destinació _____
Tel. servei/ext. _____

DADES BANCÀRIES

Banco Caixa _____
Entitat _____ Oficina _____
Dígit de control ____
Número de compte _____

Signatura:

ALTRES DADES (A omplir pel CAT-ME)

Data d'afiliació _____ Núm. de carnet _____
Delegat que rep l'alta _____
Observacions _____
